Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·60
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — Шенерер і Вольф. — Канцлер Більов против Чемберлена.)

Віденьска праса гадає, що палата послів розпічне на ново свої наради з кінцем сего місяця, імовірно вже 28 с. м. Загально надіють ся, що палата завдяки поспішним нарадам буджетової комісиї буде могла вже в перших днях лютого приступити до другого читаня буджету. На першім місци дневного порядку стане, як ми вже доносили, предложене о континґенті рекрутів, приняте вже войсковою комісиєю. — Slavische Correspondenz доносить, що на запрошене президента кабінету дра Кербера відбула ся его конференция з чеськими послами Пацаком, Странским, Брзорадом і Крамаржем що до способу поведеня при угодовій конференциї. Посли приймили заяву дра Кербера в тій справі і зобовязали ся передати єї комітетови молодоческого сторонництва. — У внутрішній політиці Австро-Угорщини запанував цілковитий застій. Neue fr. Presse довідує ся, що до тепер ще не звістно навіть, коли напевно збере ся рада державна. Залежати се буде від того, коли комісия буджетова упорає ся з своєю роботою і як випадуть переговори, які веде сего тиждня др. Кербер з провідниками головних сторонництв. Що-до ческо-німецких конференций угодових хоче презес кабінету поговорити ще з пос. Ґросом, Штірґом, Прадом і Дершатою. Пос. Ґрос скликав конференцию моравско-німецких послів, щоби засягнути ради від них, чи приняти й собі участь в конференциях, чи ні. А се справа дуже важна, бо посли із Чех домагають ся, щоби справи моравскі обнято також тими угодовими конференциями. Одна комісия буджетова уже від тиждня нараджує ся спокійно, посли вже по раз сотний висказують свої постуляти, ухвалюють резолюциї, а правительство уникає всего, що могло би яким будь способом роздразнити на хвилю утихомирених.

Вчера вечером відбули ся в Хебі збори Всенїмців скликані Шенерером, котрий хоче за всяку ціну повалити Вольфа. Та ледве чи єму то удасть ся. Скінчить ся здаєть ся на тім, що таки Шенерер буде мусів уступити з політичного поля. Збори були мало численні. Шенерер зложив слідуючу заяву: У відозві, підписаній 1200 особами за Вольфом сказано, що він покликаний відограти визначну політичну ролю і що я не повинен єму в тім перешкаджати. Коли Вольф свого часу сказав, що радше відрубати собі руку, як мав би мене покинути, то можу єго нині успокоїти, аби того не робив, бо розділ вже єсть і то безоглядний. Вже дня 18 грудня заявив „Всенімецкий союз", що Вольф не буде вже до него належати. Я не кариєрович і цілим моїм житєм та 30-літною працею дав доказ, що розходить ся мені лише о службу для німецкого народа. Про мандат не дбаю, можу єго зараз зложити. Розділ з Вольфом вже довершений. Партия Вольф Чан може тепер підносити оклики в свою честь. Я полишу ся вірним своїм ідеалам і своїм обовязкам, хочби мав полишити ся цілком сам. — Враженє тої заяви Шенерера було дуже пригноблююче. Відозвали ся ледве слабі оплески. Більшість зборів була за Вольфом, лише один пос. Іро заявив ся за Шенерером, при котрім — як сказав — буде дальше стояти.

Між англійским міністром для кольоній, Чемберленом, а німецким канцлером Більовом, веде ся тепер цікава полеміка. Чемберлен, котрому справедливо, чи несправедливо приписують головну вину війни африканьскої, виразив ся в одній із своїх публичних промов дуже обидливо о поведеню німецкої армії в 1870 р., тож канцлер Більов відплатив ся свому товаришеви, бо подібний суд висказав в німецким парляменті о англійскій армії, а за єго примірем посли социялісти і самого Чемберлена прозвали „найбільшим лайдаком". Се визвало нечувану бурю в англійскій пресі. Більов, перестрашений, в другій промові змінив цілком тон, та не зробив так Чемберлен, бо другий раз повторив свої закиди в публичній промові, і ще припняв латку Більовови. — Очевидно, що англійска праса стоїть по стороні свого міністра, а німецка не перебирає в лайках на англійских міністрів.

---

3) *Передрук заборонений.*

УАРДА.

Новість із старого Єгипту.

Юрия Еберса.

(Авторизований переклад з дванайцятого німецкого видання.)

(Дальше.)

Сьвятиня, в котрої першім притворі ждав Паакер, а в котрій десь щез був єрей, що пішов закликати лікаря, називала ся: „Сетівим домом", і належала до найбільших в місті померших [1]). Лиш пишна будівля з часів королївскої родини, котру скинув з престола дідо пануючого короля, — єї виставив Тутмес III. а Аменофіс III. украсив єї величезними кольосами [2]) — перевисшала єї величезностию свого розкладу; але під кождим иншим взглядом належалось Сетівому домови перше місце межи сьвятинями некрополї. Рамзес I. зачав ставити єї якось в короткім часі по тім, коли єму удало ся силою засїсти на єгипетскім престолї, а єго великий син Сеті ставив дальше той будинок, де мало ся відправляти богослужене за померших членів нової королївскої родини та обходити ся великі сьвята в честь богів підземного сьвіта. Великі суми визначено на єї украшене та на удержане єреїв при нїй і сполучених з нею заведень. Заведеня ті мали стояти на рівні зі старими як сьвіт місцями єрейскої мудрости в Гелїополїсї та Мемфісї, були уряджені на їх взорець, і мали за задачу поставити Теби, столицю горішного Єгипту під взглядом науки ще висше, як столиці долїшного Єгипту.

Межи згаданими заведенями відзначали ся особливо славно кілька заведень научних. Там була насамперед висока школа [3]), в котрій єреї, лікарі, судиї, математики, астрономи, ґраматики і инші учені не лиш учили ся, але також, коли здобули собі приступ до найвисшого степеня знаня, і осягнули достоїньство „писарів", діставали вільне приміщене, де харчували ся на кошт короля та могли безжурно займати ся разом з такими самими як они товаришами всїлякими науковими розслїдами і доходженями.

Учені мали до своєї розпорядимости велику бібліотеку, в котрій переховувано тисячі записаних звитків, а з бібліотекою була сполучена і фабрика папирусу. Декотрі з тих учених займали ся наукою молодших учеників, котрих підготовляла початкова школа, котра належала також до Сетівого дому. До сего заведеня вільно було вступити кождому синови вільного горожанина, і до него ходило по кількасот хлопців, котрі тут також ночували. Але родичі були обовязані або платити за харч, або посилати дітем до школи страви, яких їм було потреба.

В окремім будинку мешкали питомцї сьвятинї, деякі сини з найзнатнїйших родин, котрих тут виховували єреї за високу заплату.

Сеті I., основатель сего заведеня, казав

[1]) Она стоїть ще й нині коло села Курнах і знана під назвою сьвятинї в Курнах.

[2]) Кольос — слово грецке; Греки називали ним величезні статуи витесані з одного каменя, і вірили в то, що такі статуи видумав красний син богинї Еос (ранної зорі) і длятого називали они такі кольоси також стовпами Мемнона. Найславнїйшими стовпами Мемнона були як-раз ті коло згаданої повнїсше сьвятинї. З одного з тих кольосів відорвав ся підчас землетрясеня в 27-ім роцї пд. Хр. вершок, і від тої пори, кольос той, що стоїть від північної сторони, бренїв часто при всходї сонця. З'явище се далось би тим пояснити, що від него при змінї теплоти або відскакували малесенькі куснпки і викликували той голос, або може робились малесенькі щілини, в котрі дув вітер і кольос тогди бренїв. Греки казали, що то голос Мемнона, котрий що дня витає так свою матїр Еос. Римский цїсар Септимій Северій велїв той кольос направити і від тої пори перестав він бренїти. Оба ті кольоси суть вже до висоти 2 метрів замулені землею. А все-таки північний кольос есть ще нині 14 метрів високий і спочиває на камінній підставі високій на 4 метри. Араби називають оба ті кольоси „Санамат", т. є. ідоли (божки). а окремо називають один „шама", а другий „тама".

[3]) Опис тої школи поданий тут після памятників. Здає ся, що Рамесей (дім Рамзеса) перероблений з Сетівого дому, послужив під неодним взглядом за взорець для музея в Александриї.

Новинки.

Львів дня 17-го січня 1902.

— **Помилуванє розбійника.** Є. В. Цісар помилував розбійника Андрія, котрий пересидів 31 літ у вязници в Спліті (Дальматия). Андрій за турецкого володіня був голосним розбійником в Герцеговині, а що рабував лише Турків, то тішив ся великою популярностию серед босаньского населеня. В р. 1871 впав він з цілою бандою до Дальматиї, і там его зловлено та засуджено. На вістку о его помилуваню, зійшли ся товпи народу, аби побачити Андрія.

— **Риґорози.** Міністерство просьвіти рішенем з 31 грудня 1901 р. призволило, аби слухачів виділу права і адміністрациї, кінчачих правничі студиї в біжучім роцї шкільнім, чи в зимовім чи в літнім півроцї, виїмково допускати (на підставі давнїйше обовязуючого рішеня з 13 серпня 1894) в чотирох послїдних тиждня зимового зглядно літного півроку до складаня одного, і то котрогонебудь з теоретичних іспитів, потрібних до осягненя степеня доктора прав. Наведений чотиротиждневий речинець починае ся в зимовім півроцї 20 лютого, а в лїтнім 4 липня с. р.

— **Нова зелізниця.** Міністерство зелїзниць уділило на один рік призволеня авторизованому інжинерови будівництва у Львові Алт. Фляйшерови в спілцї з промисловцем С. Ґрінфельдом в Порогах на розпочате передступних робіт технїчних, в цїли вибудованя вузкоторової, зглядно о нормальнім торі зелїзницї льокальної із Станиславова через Богородчани, Дзвиняч і Солотвину до Порогів.

— **З Тернополя.** Надзвичайні загальні збори „Міщаньского Братства“ в Тернополи в справі купна власного дому, відбудуть ся в недїлю дня 26 січня 1902 о 4-ій годинї пополудни в льокалю товариства.

— **Еміґрацийні аґенти.** Сільвіо Подарі, звістний аґент еміграцийний з Удіне, спійманий недавно на австрийскій териториї та засуджений львівским судом на три місяцї вязницї, утїк зі Львова. Подарі по засудї его на вязницю, зголосив зажаленє неважности і зложив 5.000 К кавциї, аби міг остати на вільній стопі. Він мешкав в готелю „Вікторий“ і не сьмів виїздити зі Львова. Але одного гарного дня в грудни розійшла ся по містї чутка, що Подарі пропав. Слїдства і допити за ним на нїчо не придали ся. В готелю, за послїдний тиждень не заплаченім, лишило ся по нїм лише біле і одїж. Аж на Новий рік Подарі сам зголосив ся, але з.... Удіне, звідки прислав новорічні желаня одному з судових радників, а до завідателя вязницї написав лист з просьбою, аби прислав ему відпис приговору, яким засуджено его на 3-місячну вязницю. Тепер заходять в голову, куда міг утечи Подарі. Найімовірнїйше, що на Румунію і Турєччину; певно також, що не сїдав на зелїзницю у Львові, але на якійсь меншій стацийї коло Львова. — Василь Сїдельник, еміґрацийний наганяч Подарі'ого, перебуває тепер в Камінцї-Буди і від часу до часу доносить львівскому судови про свій короткий виїзд з дому. В перших днях січня доручено его оборонцеви дрови Солянькому письменний приговор, на котрий адвокат вніс відклик зажаленя. Подарі не вносив письменного зажаленя, та однак акти розправи вишлють сими днями найвисшому трибуналови у Відни до перегляду.

— **Огонь в Самборі** знищив дня 2 с. м. 21 загород. вартости 37.866 К обезпечених лише на суму 20.000 К. Огонь підложив Валентий Мазуркевич і его арештувала жандармерия.

— **Бурі і вихри в середній Европі.** Рівночасно коли у нас стало сипати снїгом як з міха, лютилась сильна буря і в цїлій середній Европі, а найбільше може далась почути у Відни, де ще такої як вчерашна не памятають. Вихор був так сильний, що майже нїхто з людий не міг показати ся на улицю, а хто вийшов не міг удержати ся на ногах, богато людий таки мусїло лягати на землю боячись, щоби їх вихор не повіс. З мурів виривало цегли, з вікон шиби та кидало на землю. Внаслїдок того було дуже богато нещасливих случаїв а товариство ратункове мусїло тілько разів спішити на поміч, як ще нїколи, від коли оно істнує. На передмістях треба було навіть школи позамикати з обави, щоби дїтем що не стало ся. Коло цїсарскої палати вихор перевернув цїлий віз з набором товарів. На одним передмістю зірвав вихор цїлий дах і кинув его на дроти електричного трамваю. На полудневій зелїзници коло стациї Медлїнґ буря вивернула 5 ваґонів поїзду товарового, внаслїдок чого настала перерва в руху, позаяк годї було зараз перевернені вози усунути із шин. — З Праги доносять, що внаслїдок бурі прийшло на буштеградскій зелїзници до великої катастрофи. Коло стациї Пірштайн буря вирвала цїлу скалу і кинула на шини, внаслїдок чого поїзд вискочив із шин і покалїчило ся богато людий.

— **Борба з поганами в Росиї.** З Єлабуґа над Волгою доносять, що там поганьскі Черемиси страшно побили двох сьвящеників місіонарів, котрих вислано туди, щоби они навертали Черемісів на християньску віру. Ті Черемиси молять ся до всїляких божків і мають одного, котрий зве ся Кіремет і котрому єсть присьвячений гай. Отже місіонарі Ерґін і Домрачов наймили богато робітників і взяли ся вирубувати сьвятий гай Кіреметів. Тогди збігли ся Черемиси і побили місіонарів та робітників так, що їх ледви ще живих привезено до сусїдного міста. Против збунтованих Черемісів вислано войско і арештовано кількох поганьских духовників, котрі збунтували були Черемісів.

— **Коли злодій щастє має.** Полїция в Нюйорку займає ся тепер злодійскою історией, котра є й не без сьмішної сторони. Банкіра Павла Тібода і его жінку обікрав їх слуга Швайцар, іменем Керн, забравши диаманти, перли та всїлякі инші біжутериї, вартости звиш 240.000 корон. Крадежі тої допустив ся він слїдуючим способом. Панї Тібо поїхала була на Сильвестра і на новий рік до своїх знакомих на село близько Ню-Йорку. Керн поїхав був з панею, але опісля вернув назад до міста а панї сказав, що він забув якісь важні єї річи. Вернувши до Ню-Йорку, забрав Керн всї дорогоцїнности своєї панї, а що она найцїннїйшу річ, перли, вартости 120.000 корон, взяла була з собою, то він постановив був вернути на село та ще й ті перли вкрасти. Тим самим поїздом що він, їхав і пан Тібо на село. Коли переходив через ваґон, побачив там свого слугу, котрий хропів на лавцї, а коло него стояла торба повна покрадених дорогоцїнностий. Пан Тібо казав кондукторови сховати торбу, а відтак збудив Керна і наганьбив, що він спить а на свої річи не уважає. По тім однакож віддав ему торбу назад. На другий день рано вкрав Керн і перли підчас снїданку, а відтак удав, що він занедужав. Пан Тібо казав запрягти конї і відвезти его до лікаря. Але Керн замість піти до

там виховувати своїх власних синів, а навіть самого наслїдника престола Рамзеса.

До початкових шкіл ходило дуже богато дїтий, а прут грав тут так велику ролю, що один педаґоґ того заведеня сказав: „Уши ученика суть на его хребтї; він тогди чує, коли его бити“.

Ті молодцї, що хотїли з початкових кляс перейти до високої школи, мусїли піддавати ся іспитови. Коли молодий студент видержав іспит, то міг вибирати собі зпомежи учених висшого степеня якогось учителя, котрий відтак давав ему провід в науках, а котрому він через цїле своє житє так піддавав ся, як підданий свому панови. По другім іспитї діставало ся титул „писаря“ і можна було вступати до публичних урядів.

Побіч тих шкіл для учених були тут також: заведеня наукові для артистів, в котрих учили ся ті молодцї, що хотїли бути будівничими, різбарями та малярами. І тут кождий ученик вибирав собі свого учителя.

Всї учителї в тих заведенях належали до єрейского стану Сетівої сьвятинї: їх було там більше як вісїмсот, а всї були подїлені на пять кляс та стояли під проводом так званих пророків.

Першим пророком був найвисший єрей Сетівого дому; він був заразом і найстаршим над всїма тими тисячами висших і низших слуг божества, що належали до міста померших в Тебах.

Сам головний Сетів дім то була сьвятиня збудована з масивного вапняка. Від Ніля аж до мурів окружаючих сьвятиню ішов ряд сфінксів і кінчив ся аж перед першим широким пільоном, котрим входило ся до першого притвора обведеного з обох боків рядами високих стовпів, а поза тими була друга брамова будівля. Коли перейшло ся в нїй через браму, що отвирала ся межи двома вежами, що виглядали як би притяті в горі пірамиди, то входило ся до другого притвора, такого самого як і перший, котрий задною стороною кінчив ся рядом височезних стовпів, що належали до головного будинку сьвятинї.

Внутро сеї послїдної було тепер слабо осьвітлене кількома лямпами.

Поза Сетівим домом підпимали ся великі будинки з нїлевої цегли, але они все-таки виглядали величаво і красно, бо прецї той простий материял, з якого они були збудовані, був закритий тинком з вапна а тинк знов був замальований ріжнобарвними малюнками та гієроґліфними написями.

Внутрішне розложенє тих домів було однакове. В серединї було не накрите з гори подвірє, на котре виходили двері від комнат єреїв та учених. З кождого боку такого подвіря було підсїнє на стовпах, зроблене з дерева і давало потрібний затїнок, а на серединї була водойма, украшена всїлякими ростинами. На горішнім поверсї були помешканя учеників, а наука відбувала ся звичайно на виложених камінєм і застелених матами подвірях.

Особливо величаво виглядав дім найвисших пророків, положений може яких сто кроків поза Сетівим домом межи старанно удержуваним гаєм а чистим ставком, сьвятим озером сьвятинї та відзначений повіваючими на нїм хоругвками. Але найвисші і пророки тут не мешкали; они заходили сюди, щоби тут сповняти свій уряд, а їх палати, в котрих они жили з своїми жінками та дїтьми, були в головнім містї Теб по тамтім боцї ріки.

Не могло обійти ся без того, щоби цїла єрейска кольонїя не довідала ся, що хтось так пізною порою навідував ся до сьвятинї. Як ті мурашки, коли людска рука нарушить їх муравлиско бігають неспокійно то сюди то туди, так зробило ся незвичайне заворушенє не лиш межи учениками, але й межи учителями та єреями. Они ішли громадками під окружаючі будівлю мури, розпитували одні других та висказували свої здогади. Розповідали собі, що наспіла якась вість від короля, що якийсь кольхіт напав на княгиню Бент-Анат а якийсь збиточник з помежи тих хлопцїв, що вибігли на двір, став розповідати, що то королївского проводиря, Паакера, привели силоміць до сьвятинї, щоби він учив ся тут лїпше писати. А що той, з котрого так насьмівали ся, був давнїйшим вихованком Сетівого дому а про его стилїстичні злочини жила ще неодна забавна чутка в памяти пізнїйшого поколїня хлопцїв, то вість та викликала загальну веселість та потакуванє, хоч і як була нерозумна, бо Паакер займав найвисше становище у воєннім службі короля. Коли же ще якийсь поважний молодий єрей сказав, що видів королївского проводиря в притворі сьвятинї, то всїм таки здавало ся, що в тій видумцї хлопця, єсть мабуть трохи правди.

Та оживлена біганина, ті сьміхи і крики хлопцїв о так пізній порі не уйшли бачности старшого єрея.

Той незвичайний, із старого і благородного роду походячий духовник, Амені, син Небкета, був ще більше як необмеженим управителем всеї братиї, проживаючої в сьвятини, для котрої був сильним і розумним настоятелем, бо всї братства єрейскі з цїлого краю признавали его висшість, просили его в трудних случаях о раду і непротивили ся розпорядженям в справах духовних, які виходили із Сетівого дому, значить ся, від Амені.

Він був воплощенем єрейскої ідеї, а коли иноді й вимагав від поодиноких братств єрейских чогось трудного, ба може ще й небувалого доси, то всї слухали его, бо досьвід пока-

лікаря, сів на зелізницю та поїхав до Ню-Йорку і пропав без сліду. Тепер шукає поліция за ним та за диямантами пані Тібо.

— **Відрізана голова.** Ще торік в осени знайшли якісь мисливі в лісі коло Темешвару на Угорщині відрізану людску голову, але тіла до неї не можна було відшукати. Мимо того, що голову відфотоґрафовано і розіслано фотоґрафиї до всіх громад і урядів поліцийних, не можна було розпізнати хто есть той так страшно убитий, ані вислідити хто его убив. Аж сими днями в лісі коло Сеґедину знайдено тіло до тої голови, розуміє ся майже вже зовсім зігниле, але голови при нім не було. Тіло було звязане шнурами, а із зошиту шкільного, який найдено в кишени убитого, показало ся, що то був 14-літний син різника Валентина Токая із Сеґедина, котрого він віддав був до економа Німця, Петра Мілера, щоби хлопець научив ся там німецкої мови. Лікарі, що свого часу оглядали голову, кажуть, що хлопця хтось звязав, а відтак відрізав єму голову звичайним малим ножиком. Злочиниця, що допустив ся того страшного злочину, ще й доси не висліджено.

— **Зовсім по паньски.** О ориґінальнім поєдинку доносять з Будапешту: В місцевости Чуро посварили ся в почи з четверга на пятницю передтамтого тиждня два леґіні, Емерих Янік і Олександер Арліян при картах. Підчас тої сварки назвав Арліян Яніка обманцем, бо він грав фальшиво. То стало ся при дівчатах і Янік почув ся тим подвійно обидженим та лиш другі леґіні недопустили до того, що не прийшло до бійки. Але на другий день прийшли до Арліяна два приятелі Яніка і сказали єму, що коли єму житє миле, то він мусить о 11 год. в ночи ставити ся поза городами села. Арліян ставив ся точно і застав вже там Яніка та его приятелів, з котрих один дав єму до вибору два набиті пістолети і сказав, що він мусить поєдинкувати ся з Яніком. Арліян зразу не хотів, але коли єму загрозили, що его убють, то він взяв пістолет. Обом стаючим до поєдинку завязали тогди очи і уставили їх на десять кроків від себе. Оба стрілили рівночасно і Арліян упав тяжко ранений дыставши цілий набій шроту в живіт. Закликано зараз лікаря, але той вже не міг дати ніякої ради і Арліян помер підчас того коли его несли до шпиталю. Яніка і его секундантів арештовано. Коли судия спитав, як відбував ся поєдинок, відповіли всі три: „Зовсім по паньски“.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелізниць державних** оповіщує: Полуднево-німецко-австро-угорский звязок зелізничий. — З днем 1. січня 1902 входить в житє додаток V. до II. части зшитки 10 тарифи з дня 1. грудня 1898, як також нова тарифа виїмкова (часть IV. зшитка 4) для перевозу дров.

Північно-німецко-галицко-полуднево-західно-російский рух граничний. З днем 1 січня 1902 входить в житє додаток II. до тарифи часть II., зшитка 2.

Північно-німецкий рух товаровий з Галичиною і Буковиною. З днем 1 січня 1902 входить в житє додаток X до зшитки 1 тарифи

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 17 січня. Є. В. Цісар приймив вчера на довшій приватній авдиенциї міністра справ заграничних ґр. Ґолуховского. Передвчера відбувала ся дальше розпочата в понеділок рада воєнна під проводом Цісаря. Рада тревала три години.

Прага 17 січня. Є. В. Цісар жертвував для вдів і сиріт по жертвах в закопі в Брікс 10.000 К.

Відень 17 січня. Порішено вже остаточно, що вінчане архикняжни Єлисавети з кн. Оттоном Віндішґрецем відбуде ся дня 23 с. м. перед полуднем в каплици цісарского замку. По вінчаню прийме Цісар новоженців на окремій авдиенциї. По полудни того дня відбуде ся в цісарскім замку родинний обід.

Берлин 17 січня. Брат німецкого цісаря кн. Генрик пруский виїде в гостину до Сполучених Держав дня 15 лютого.

Льондон 17 січня. Король відкрив вчера парлямент престольною промовою в присутности королевої і дипльоматів. В промові висказав між иншими надію, що війна в полудневій Африці скоро скінчить ся.

Курс львівский.

Дня 15-ого січня 1902.	платять	жадають
I. Акциї за штуку.	К. с.	К. с.
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	525·—	540·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	350·—	380·—
Зеліз. Львів-Чернів.-Яси	536·—	545·—
Акциї гарбарні Ряшів	—·—	100·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	400·—	420·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	90·30	91·00
Банку гіпот. 5% преміов.	109·50	—
Банку гіпот. 4½%	97·60	98·30
4½% листи застав. Банку краєв.	99·10	99·80
4% листи застав. Банку краєв. .	92·—	92·70
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	93·30	94·—
„ „ 4% льос. в 41½ літ.	93·50	94·20
„ „ 4% льос. в 56 літ.	92·10	92·80
III. Облиґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	97·70	98·40
Облиґи ком. Банку кр. 5% II ем.	101·—	101·70
„ „ „ „ 4½ %	98·70	99·40
Зеліз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	92·—	92·70
Позичка краєв. з 1873 по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	93·60	94·30
„ „ м. Львова 4% по 200К.	87·90	88·60
IV. Льоси.		
Міста Кракова . . . . , . .	74·—	80·—
Міста Станиславова	—·—	—·—
Курс віденьский:		
Австр. черв. хреста	51·—	52·—
Угорск. черв. хреста	26·50	27·50
Іт. черв. хрес. 25 фр.	22·10	24·—
Архік. Рудольфа 20К.	86·—	90·—
Базиліка 10 К	17·45	18·45
Joszif 4 К.	7·—	6·50
Сербскі табакові 10фр.	8·—	10·—
V. Монети.		
Дукат цісарский	11·17	11·35
Рубель паперовий	2·52	2·55
100 марок німецких	117·10	117·60
Доляр америк.	4·80	5·—

Надіслане.

— **„Товариша“** ілюстрований календар на 1902 р, можна дістати у всіх складах „Народної Торговлї“ по ціні 1 К.

— **„З живого і мертвого“** новелї Евгена Мандичевского, дістати можна в руских книгарнях і у автора: площа Академична ч. 4 II. поверх, по ціні 1 Кор. за брошур. і 1 К. 30 с. за оправлену книжочку.

зав був, що ті круті дороги, котрими він казав ходити, вели до тої одної цїли, щоби збільшити власть і повагу єреїв. Та й король цінив високо сего рідкого чоловіка та старав ся вже від давна притягнути его до свого двору яко хоронителя печатки; але Амені не дав ся наклонити, покинути своє, на око скромне становище, бо він не любив зверхного блеску і шумних титулів, мав часами відвагу противити ся рішучо розпорядженям „великого двора“ [4]) і его не брала охота покидати ся безусловного проводу духового в заміну за условне пановане над зверхними справами в службі аж надто самостійного фараона, котрого розпорядженя уважав маловажними.

Жиючи правильно після свого звичаю, впорядкував він собі своє житє в незвичайний спосіб.

З кождих десять днів перебував він вісім в повіреній собі сьвятини, а лиш два присьвячував своїй родині, що мешкала по другім боці Ніля; але нікому не казав, навіть і родині, в котрих то днях з тих десять думає він відпочивати. Спав всего лиш чотири години, а тогди звичайно лиш около полудня і в компаті, до котрої не міг заходити ніякий шум і котру можна було зовсім темною зробити. В ночи ніколи не спав, бо нічний холод і спокій мов би додавали єму сили до роботи і тогди міг він часами займати ся розслідами зьвіздистого неба.

Всїх церемоній, яких вимагав его стан, як: митя, очищуваня, пострижин і посту держав ся з як найбільшою строгостию, а его поверховність відповідала его внутрішному настроєви.

Амені лише що переступив був пятьдесятий рік житя, був високого росту і не мав зовсім тої повноти тіла, якою звичайно визначають ся в тім віці всі люди на всходї. Єго гладко обголена чашка була подовгасто кругла і рівномірно збудована. Єго чоло не було ані за широке, ані за високе, але его профіль був рід рідкої делїкатности. Дуже впадали в очи его тоненькі сухі уста і великі очи, що з під густих бров не сьвітили ся огнем ані красою, лиш звичайно дивили ся в землю, але піднимали ся поволи, робили ся великі та споглядали ясно і безпристрастно, коли треба було щось видїти, щось розслідити.

Молодий Пентуар, поет Сетівого дому, що знав ті очи, зложив був про них поезию і сказав о них, що они подобають на добре ведене войско, котрому вожд дає спочити перед борбою і по борбі, щоби оно могло з повною силою і певне побіди ступати до бою.

Знатна умірність у всїх его рухах була так само королївска як і єрейска, бо по части була его особиста, вроджена, по части придбав єї собі сильним пановaнем над собою самим. Не бракувало єму й ворогів, але рідко лиш чіпала ся клевета перемагаючої вдачі Аменіго.

Старший єрей, здивований тим неспокоєм, який счинив ся на подвірях сьвятинї, а котрий перешкаджав єму в его роботі, звів очи в гору.

(Дальше буде).

[4]) „Великий двір“, „великий дім“, „високий дім“ висока Порта“ — всї ті назви то лиш переклади єгипетского слова „перап“, з котрого Євреї зробили своє слово „фарао“, а котрим і до нині називаємо єгипетских королїв.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

І Н С Е Р А Т И.

„NEKTAR"

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. **Доставцї Двора царско-росийского**

Надворні доставцї кор. Вел. королів: Грециї, Швециї і Норвеґії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. **Grand prix** в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,

Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.

Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цінник.

Цїни в коронах за одну коробку росийскої ваги (1 фунт. рос. = 410 ґрам.)

Ваґа пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупні за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при кирници з Самаританкою *Караччі'ого* величини 37½×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Ґвіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за посліплатою вже офранковані. Замовляти **у М. Кучабіньского**, Львів, ул. Чарнецкого.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене виданє, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстраций хромолїтоґр., 290 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось его в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплеті, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові площа Марийска (готель францускй).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).